

N:o 36.

Ank. till Riksd. kansli den 27 mars 1890, kl. 2 e. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af väckt motion om ändring i stadgan angående skjutsväsendet den 31 maj 1878.

Stadgan angående skjutsväsendet den 31 maj 1878 innehåller i § 1, att all skjuts för resandes befordran bör, så vidt ske kan, på entreprenad upplåtas, samt att maximibeloppet af den skjutslega, som må af entreprenör få uppbäras, hvilket belopp kan bestämmas olika för olika län och jemväl för olika delar af samma län, fastställas af Kongl. Maj:t efter förslag af vederbörande landsting och länsstyrelse. I § 13 stadgas angående förfarandet vid entreprenadauktion följande: »Utrop skall först ske å skjutsningens öfvertagande emot rättighet att af de resande i skjutslega uppbära den af Kongl. Maj:t för länet eller, der olika lega är för särskilda delar af länet stadgad, den länsdel, hvarinom skjutsanstalten är belägen, fastställda maximilega utan villkor af bidrag. Göres dervid flera än ett anbud, må de täflande genom underbud skilja sig emellan. Vill icke någondera medgifva nedsättning, skola samtliga de täflandes anbud i protokollet antecknas. Varder åter vid utrop i förenämnda ordning icke något anbud afgifvet, skall utrop anställas med villkor af bidrag jemte rättighet att uppbära den fastställda maximilegan; börande efter auktionsförrättningarnas slut samtliga dervid förda protokoll tillika med de af de bjudande aflemnade bevis, intyg och borgensförbindelser till Kongl. Maj:ts befallningshafvande insändas.» I händelse anbud afgifvits utan anspråk på entreprenadbidrag, skall, enligt § 14, det anbud, som innefattar erbjudande att besörja skjutsningen för lägsta legan, antagas.

Uti en inom Andra Kammaren afgifven motion, n:o 6, som blifvit till lagutskottet hänvisad, anmärker friherre *C. Carlson Bonde*, att då på vissa orter skjutsrättigheten ansåges för en eftersträfvansvärd förmån, hufvudsakligen på grund af den med densamma förenade rättigheten att utskänka maltdrycker, inträffade ej sällan, att lägre skjutslega än den fastställda maximilegan erbjödes, eller till och med att entreprenör åtog sig att utgöra skjutsningen utan rättighet att för densamma uppbära någonting uti skjutslega; så hade t. ex. under sistförflutna år inträffat vid Vingåkers gästgifveri uti Södermanlands län, för hvilket skjutslegan under innevarande femårsperiod vore bestämd till kronor 0: 00. — Att ett dylikt förhållande ej kunde vara lämpligt, insåges lätt, emedan det onekligen kunde framkalla oginhet och bristande tillmötesgående från entreprenörens sida, och de uti skjutsstadgan bestämda kontrollåtgärderna för utrönande af antalet utgångna hästar utan svårighet kunde kringgås, samt det äfven syntes innebära en orättvisa, att vissa trakter skulle få åtnjuta förmånen af billig skjutslega eller till och med ingen skjutslega alls, under det att samtliga skattskyldige inom hela landstingsområdet i lika förhållande måste deltaga i utgörandet af de bidrag, som erfordrades för skjutsentreprenadernas upprätthållande. Det borde därför vara mera med rättvisa öfverinstämmande, om en lika hög skjutslega vore gällande vid alla skjutsanstalter inom samma landstingsområde eller åtminstone inom samma trakt, och att der skjutsningen ansåges så eftersträfvansvärd, att flera täflade om att erhålla densamma mot den fastställda skjutslegan, den skulle öfverlemnas åt den, som tillika erbjöde sig att betala den högsta årliga afgift. De afgifter, som sålunda kunde komma att inflyta, borde användas till gäldande af de bidrag, som på andra håll måste betalas för skjutsentreprenadernas upprätthållande, hvarigenom en lindring skulle kunna beredas de skattskyldige, på hvilka dessa bidrag skulle uttaxeras, och hvilka således, likasom de finge vidkännas kostnader för de orter, der skjutsens öfvertagande ansåges mindre fördelaktigt, äfven skulle få åtnjuta fördelarne från de orter, der detta åter betraktades såsom en förmån; detta skulle onekligen innebära en större rättvisa, än att dessa fördelar endast tillkomme de vägfarande, för hvilkas bekvämlighet det vore, som de skattskyldige måste upprätthålla hela skjutsväsendet.

På grund häraf föreslår motionären att Riksdagen för sin del måtte besluta, att »Stadgan angående skjutsväsendet» i vissa delar måtte erhålla följande förändrade lydelse:

§ 1. All skjuts — — — — i denna stadga förordnas.

Den skjutslega, som af entreprenör får uppbäras — — — — af vederbörande landsting och länsstyrelse.

§ 13. Utrop skall först ske å skjutsningens öfvertagande mot rättighet att af de resande (i skjutslega) uppbära den af Kongl. Maj:t för länet eller, der olika lega är för särskilda delar af länet stadgad, den länssedel, hvarinom skjutsanstalten är belägen, fastställda *skjutslegan* utan vilkor af bidrag. Göras dervid flera än ett anbud, *må de täflande derefter göra anbud å den årliga afgift, som de för erhållande af skjutsningen äro villiga att betala*, och skola samtliga de täflandes anbud i protokollet antecknas. Varder åter vid utrop i förenämnda ordning icke något anbud afgifvet, skall utrop anställas med vilkor af bidrag, jemte rättighet att uppbära den fastställda *skjutslegan*; börande — — — — till Kongl. Maj:ts befallningshafvande insändas.

§ 14. Skulle vid granskning — — — — ny auktion förrättas. Beträffande de anbud — — — — bör, i händelse anbud afgifvits utan anspråk på entreprenadbidrag, *det anbud antagas, som, jemte erbjudande att besörja skjutsningen för den fastställda skjutslegan, innefattar högsta årliga afgiften*. Då två eller flera — — — — å de fordrade bidragen.

§ 22. *De afgifter, hvilka skjutsentreprenörer åtagit sig att årligen erlägga skola samtidigt med kronoskatten debiteras och indrivas samt i landt-ränteriet insättas inom den tid och på det ansvar, som äro för Kronans upp-börd stadgade, och skola derefter användas för gäldande af de bidrag, hvilka böra till skjutsentreprenörer utgå. Skulle dervid något öfverskott uppstå, skall detta för samma ändamål till framtida behof reserveras.*

§ 23 (§ 22). De bidrag, hvilka — — — tillgodokomma, och som öfverskjuta de afgifter, som af skjutsentreprenörer skola inbetalas, skola efter sådan grund — — — tagas i beräkning.

Entreprenadbidrag — — — — skjutslaget hör.

§ 24 (§ 23). Sedan — — — — landsting aflemna.

§ 25 (§ 24). Stad — — — — finnes stadgad.

§ 26 (§ 25). I början — — — — föreskrifvet.

§ 27 (§ 26). Uppstår behof — — — — den betingade legan öfverstiger den i afseende å skjutsentreprenad för orten stadgade *skjutslegan*.

Förekommer åter — — — — emot uppbärande af den för orten fastställda *skjutslegan* med eller utan bidrag eller ock mot erläggande af *särskild afgift*. Erhålles anbud — — — — föränledes.

§ 28 (§ 27). Vid skjutsanstalt — — — — innehålles.

§ 29 (§ 28). Derest — — — — medgifvas.

§	§	29).	Skjuts	— — — — —	bör erläggas.
§	§	30).	Skulle	— — — — —	omfattas.
§	§	31).	Förmenas	— — — — —	utgått.
§	§	32).	Häst	— — — — —	försörkas.
§	§	33).	Vid	— — — — —	dit den flyttats.
§	§	34).	Då skjuts	— — — — —	utgöras.
§	§	35).	Skjutsande	— — — — —	för hvarje häst.
§	§	36).	Utom	— — — — —	enbetsåkdon.
			Resande	— — — — —	skålpund.
§	§	37).	För åkdon	— — — — —	begagna.
§	§	38).	Resande	— — — — —	medgifves.
§	§	39).	Då resande	— — — — —	häst.
§	§	40).	Då den	— — — — —	erläggas bör.
§	§	41).	Då skjuts	— — — — —	tionedel.
§	§	42).	Resande	— — — — —	en half timma.
			Under	— — — — —	uppehållas.
§	§	43).	Varder	— — — — —	deri söka.
§	§	44).	Resande	— — — — —	fortsättas.
§	§	45).	Det åligger	— — — — —	får ske.
§	§	46).	Resande	— — — — —	riktats.
§	§	47).	Resande	— — — — —	anspråk.
§	§	48).	Gästgifvare	— — — — —	besörjas.
§	§	49).	Gästgifvare	— — — — —	åliggande.
§	§	50).	För handhafvande	— — — — —	bestyrkas.
§	§	51).	Gästgifvare	— — — — —	anmäla.
§	§	52).	Inom åtta dagar	— — — — —	i orten.
§	§	53).	Vid skjutsanstalt	— — — — —	aflåtas.
§	§	54).	Visar	— — — — —	öfverlemnas.
§	§	55).	Hvad	— — — — —	tillsatt är.
§	§	56).	Öfverträdelse	— — — — —	strafflag.
§	§	57).	Öfver landstings	— — — — —	stadgadt är.
§	§	58).	Angående	— — — — —	meddela.
§	§	59).	Om	— — — — —	stadgadt.
§	§	60).	Denna stadga	— — — — —	upphäfd. »

Det särskilda fall, som motionären till stöd för sitt förslag åberopat, synes bero på så egendomliga undantagsförhållanden, att det icke bör för-

anleda till en ändring i lagstiftningen; och då motionären icke på något sätt visat, att den ifrågavarande bestämmelsen i allmänhet ledt till otillfredsställande resultat, föranlåtes utskottet hemställa,

att friherre Bondes förevarande motion icke må till någon Riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 27 mars 1890.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.
